

шинното искѣство, наѣките и хѣдожеството. При-
 мѣра на отхраниеніето, сынове мои! даде ни го съ-
 щѣа Христосъ съ оучениците си; защото той ни е
 извралъ да направѣ новѣа челоѣкъ, или Апосто-
 лете си, нѣти отъ книжовници нѣти отъ фарисѣи,
 които бѣха остарѣли и оѣцѣленѣи въ наравѣте
 ветхаго челоѣка; но отъ рыкаре и простѣ челоѣ-
 цѣ, които безъ да знаатъ много нѣти за добро,
 нѣти за зло, слѣшаха и приличаха на малки дѣ-
 ца съ отхраниеніето за възрожденіето на челоѣка;
 сирѣчь, той не е извралъ земла съ терніе да фѣр-
 ли семѣто, но земла, която немаше никакѣвъ вѣ-
 ранъ. Совершенното отхраниеніе отъ малаго до
 великаго е истинното поклоненіе на челоѣка Богъ
 въ Троица, и спасеніето отъ рокѣството. Инакъ ро-
 дѣтели, Владѣтели, Пастыре, хѣлатъ и оѣз-
 чѣтаѣтъ Божѣството, кога они нѣти слѣшатъ, ни-
 ти слѣдѣватъ по словото; и отвѣта, дѣто иматъ
 да дадатъ предъ Бога, е голѣмъ; защото всакъ
 родъ не гѣе само влаженството си съ неотхрание-
 нѣто на юношѣството своѣ (на дѣцѣта си); но
 приготѣѣва дрѣго вѣдѣще време, което отъ вѣкъ
 до вѣкъ изливѣ своите беззаконіѣа и зловѣта си,
 и са оутѣрдѣѣва царѣството на ада. Отвѣта, ре-
 кохъ, дѣто ще дадатъ, е голѣмъ; защото единъ
 родъ, който са е присмѣлъ, и не са е грызѣлъ
 за Божѣството въ челоѣка; не може да докѣе и
 да направѣ сыновете на видѣлинѣта, но на темно-